

En nog meer...

Buiten die ene school waren er natuurlijk nog een aantal scholen in het Brugse waar we workshops en ppt-presentaties verzorgden en bovendien ook Nepalese maaltijden waar Nita's mo:mo's natuurlijk het meeste likkebaarden teweegbracht. Ook het presidium van het Sint-Lodewijkscollege in Sint-Andries stortte een aanzienlijke bijdrage.

De laatste maanden schuimden we ook diverse wereldfestivals af, waaronder het Feest in 't Park op 26 juni in het Minnewaterpark te Brugge waarvan we als bestuurslid van de Noord-Zuidraad mede-organisator zijn was weer een ongelooflijk succes met 12.000 bezoekers. Als laatste actie verzorgen we nog een kookstand op het Vama Veche jongerenfestival in het Astridpark te Brugge van 2 tot 7 augustus. Op 9 augustus vertrekken we dan allen naar Nepal om daar de ingezamelde centjes over de verschillende projecten te verdelen.

Deze kookacties zijn trouwens broodnodig want de euro is gemiddeld met 20% in waarde gedaald t.o. de Nepalese munt en dat schilt plots een pak in ons jaarbudget. Gelukkig waren er ook meevallers zoals de benefiet die een familie uit Leefdaal ons bezorgden: we mochten namelijk hun 25 jaar huwelijk niet alleen van Nepalese spijs voorzien maar ook hun cadeau's o.v.v. centjes werden over twee projecten verdeeld. **Van harte bedankt Rita en Frank!**

Verleden jaar afgelast door verlengd verblijf in Nepal (nieuwe verplegers zoeken) gaat de 14-daagse van Nepal in het Hof Langals, Oude Burg te Brugge deze keer wel door en dit van 27 tem 10 december. Zowel voor volwassenen als voor schoolkinderen is er een tentoonstelling over Nepal en zijn er tal van workshops zoals muziek, koken, kalligrafie, mandala's kleuren, traditionele kledij en Nepalese spelen. Dit in samenwerking met de Brugse Socio-culturele Jongeren.

En nog iets speciaals: dit jaar waren we begonnen met lessen Nepalees schrijven en lezen voor Nepalese kinderen en dit wordt wegens het succes volgend schooljaar gewoon verder gezet.

Vergeet niet, het zijn maar "Rimpels in een oceaan van bergen".

HIMALAYAN PROJECTS vzw

LEISELESTRAAT 138 B-8200 BRUGGE BELGIUM
☎ 00 32 (0)50 385704 - Mob: 0487 380 277
Projectrekening: (Iban: be14-) 380.0108167.83
himalayanprojects@gmail.com - www.himalayanprojects.org

Nieuwsbrief 2de en 3de kwartaal 2010

Namaste geachte donors, sponsors en sympathisanten,

2010 is inmiddels goed aan het vorderen met tal van acties, vooral in de scholen in en rondom Brugge maar ondertussen ook een blitz-bezoek aan de projecten in Nepal. Nou, ja een blitz-bezoek van 22 dagen die er uiteindelijk 31 werden door aswolken, weet je wel.

Maar het mooiste was de uitreiking van de examenuitslagen in onze school te Chitre waar een leerlinge alweer de beste van de ganse streek was. We zijn fier op deze bergkinderen, u toch ook?

10 jaar 'Shree Lali Gurans Primary School'!

Het tiende schooljaar bijna ten einde en we waren net op tijd in de bergen om de prijzen van de examens uit te delen. Het schooljaar eindigt immers half maart en, begint opnieuw na het Nepalese Nieuwjaar half april.

Ook nieuw schoolmateriaal en uniformen behoren tot onze jaarlijkse opdracht zodat de kinderen weer een goede start kunnen maken. Dankzij onze vaste individuele sponsors behoort deze school tot onze paradepaartjes en koesteren we dit project met blijvend enthousiasme.

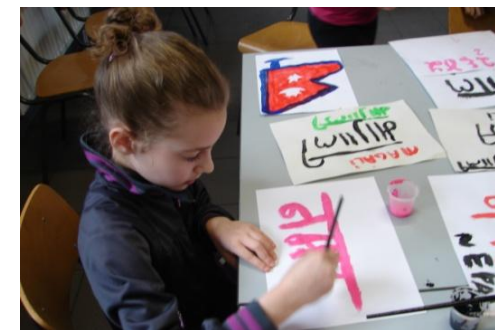
Aansluitend op onze schoolwerking steunen wij ook de lokale jeugdwerking en de Himalayan Youth Club aldaar. Ten behoeve van onze schoolkinderen en de iets oudere jeugd willen we de sport-infrastructuur aan de school verder verbeteren. We gaan namelijk het basket- en volleybalveld cementeren en van nieuw meubilair voorzien. Zo hebben we hier nieuwe basketborden en ringen gekocht maar helaas wil Etihad geen enkele geste doen voor de extra bagage. Het wordt dus weer een hele sinecure om de extra kilo's naar Nepal te sleuren. Duimen maar.

Verder gaan het clublokaal herbouwen en voor de broodnodige sanitair zorgen. Dit is mogelijk dankzij - alweer - een aanzienlijke subsidie van de Provincie West-Vlaanderen - onze vaste steunende 'partner' mogen we wel zeggen.

Ons Belgisch educatief programma.

Dit voorjaar hebben we reeds heel wat schoolacties ondernomen en o.a. van onze jaarlijks actie in de basisschool 'De Leeuw, onze peterschool in Zedelgem hebben we wat leuke foto's. Zo kenden onze workshops met o.a. Nepalese kalligrafie, het spelen met Karimbord geblinddoekt proberen een bloempot kapot te slaan heel wat succes. Met bijzondere dank aan onze Nepalesen maar vooral ook Ingmar Ricquier, muziekleraar uit Brugge die een ganse namiddag vrijwillig extra muzikles kwam geven.

Een Belgisch hospitaal in Nepal!

Over hoe het er aan toe gaat in Nepalese hospitalen hierbij een voorbeeld van een Belgisch orthopedisch hospitaal in Kathmandu gebouwd.

Begin juli vertrok mijn vrouw Nita Pun met onze zoon naar Nepal en werd daar geconfronteerd met Sima Pun, haar

halfzusje uit Chitre die thans in ons huis in Pokhara verblijft en daar secundaire school loopt. Nu had zij een kleine afwijking aan haar knie die wij eerder amusant vonden, zonder erg. Nu bleek echter dat haar knieschijf volledig naast haar knie was komen liggen en chronisch pijn begon te doen en recent kon ze haast niet meer stappen. We hebben van België een speciaal knieverband opgestuurd en samen met Nita is ze naar de lokale dokter geweest. Die stelden dat een operatie nodig was maar dat ze beter zou wachten tot na haar diploma over twee jaar! Gelukkig hadden wij weet van een Belgisch orthopedisch ziekenhuis in Kathmandu waar een Belgische dokter resideert. Nita is dan onverwijld met Sima naar Kathmandu afgereisd waar de Belgische dokter op verlof bleek maar waar een lokale staf aanwezig is. Die konden onmiddellijk tot een operatie overgaan maar wat bleek? Een voorschot van 450 euro moest onmiddellijk cash betaald. Stel u eens voor: dit is het equivalent van 4 à 6 maanden loon voor een vakman! De vraag stelt zich dus: wie kan er zich dit hospitaal veroorloven? Een voorbeeld van een ontwikkelingsproject? Nu konden wij echt niet meer wachten en is de operatie reeds uitgevoerd. Echter de ganse dag en dat al 14 dagen blijft Nita bij Sima in het hospitaal want daar moet je zelf de medicijnen eerst gaan kopen voor ze toegediend worden en ook voor de maaltijden moet je zelf zorgen. Ook voor het wassen en naar toilet gaan moet je maar familie meebrengen. Stel u eens voor in België?! Intussen kunnen we haar verplaatsen naar een familie huis vlakbij alwaar een door ons gesponsorde verpleegster in opleiding haar verder zal verzorgen tot ze over 14 dagen terug naar het hospitaal moet. Immers een kamer met twee bedden - want Nita moest daar ook kunnen slapen - kostte ons 16 euro per dag. Wat een gedoe daar in Kathmandu.

In dit verband een randbericht: het komt maar met mondjesmaat in de pers maar onze Vlaamse minister Bourgeois is druk bezig om de sociale en culturele werking van de Provinciebesturen af te pakken en naar Vlaams niveau over te hevelen.

Bizar wegens twee redenen en dit los van politieke overtuiging; als vzw werken wij volledig neutraal. Vroeger leek het inderdaad dat men als doorsnee burger niet echt scheen te weten wat die nou precies deden. Maar - en dat geldt zeker voor de Provincie West-Vlaanderen maar zoals ik meen te weten ook bvb de Provincie Antwerpen - de laatste 15 jaar is daar een enorme kentering in gekomen en zijn ze zeker in het straatbeeld aanwezig en dan spreek ik vooral op gebied van welzijn. Zeker wat betreft onze vzw ontvangen wij tegenwoordig wel jaarlijks projectsubsidies maar bovendien organiseren ze ook info-avonden cursussen, zijn er uitleenmogelijkheden voor audio-visueel materiaal enz... Heel belangrijk daarbij is dat ze dichtbij zijn: dat wil zeggen: je kunt bij manier van spreken even telefoneren en onmiddellijk met eenieder contact opnemen en hulp of advies krijgen. Zie je dat of Vlaams niveau gebeuren; tenzij je natuurlijk heel goede connecties zou hebben natuurlijk; een beetje zoals in de openlanden?

Een tweede opmerking is dat net deze week een artikel in de krant verscheen van een - weliswaar nieuwe maar al beroemde partijgenoot - , m.n. Siegfried Bracke die stelt dat je bestuurshandelingen zo dicht mogelijk bij de burgers moeten houden. Meer bepaald zei hij dat wat een gemeente (dus allicht ook provincie) kan doen moet je niet op Vlaams of federaal niveau gaan doen. Hoe ironisch contradictorisch?!

Dus concreet wat voor onze vzw prima werkt en aangenaam ook willen ze nu weer afpakken en naar Brussel versassen. En dat terwijl we een Provinciaal Noord-Zuidcentrum hebben in Roeselare waar je de mensen altijd kan bereiken en die echt luisteren. Een deputé die u herkent en waar je een gewone babbel mee kan doen, los van protocol en partijpolitiek gemanooeuvreer. Goede tijden teneinde? In elk geval mocht u - waarde lezer - in de uitzonderlijk positie zijn van connecties te hebben en een en ander ter willen aankaarten in 'mighty Brussels', het adres is: Minister Bourgeois, Arenbergstraat 7 te 1000 Brussel of/en kabinet.bourgeois@vlaanderen.be.

Ons medisch avontuur:

Terug naar het echte werk op 8500km vogelvlucht. Tijdens ons verblijf in Chitre was het ook druk in de medische post. Zo kon ik de in november aangeworven nieuwe verplegers eindelijk aan het werk zien. Het koppel was al goed ingewerkt en de jongen getuigd van initiatief. Zo heeft hij zelfstandig ons aankoopbeleid even bekeken en betere leveranciers gevonden. Het ganse dorp heeft meegeholpen om de ganse rotte planken vloer uit te breken en een cementen vloer aan te leggen. We hebben nu een stevig en hygiënische werkvloer.

Voor ik het vergeet: hierbij een foto van onze nieuwe staf:

En natuurlijk was er ook de inhuldiging van ons labo. Door de maar beperkte financiering vanwege het Brugs Fonds voor Ontwikkeling en Samenwerking was het een hele klus om een beperkte maar toch aanvaardbare minimumopstelling te bekomen. Ook waren we genoodzaakt Indische instrumenten aan te schaffen die daarom niet slecht maar toch ook niet dat zijn. Enfin, het werkt en het voordeel is dat ze gemakkelijk - hetzij omslachtig - te bedienen en onderhouden zijn.

Ziehier het resultaat: duidelijk zichtbaar zijn de incubator, frigo en microscoop en andere instrumenten, incl. de nagelnieuwe cementen vloer. De staf is niet weinig trots en krijgt ondertussen ook al aangepaste opleiding.

En dan was er ook nog het onverwachts bezoek van de nieuwe hoofdarts van het districtshospitaal in Beni (1 dag afstand) die op rondtoer was om alle medische posten uit zijn werkgebied te bezoeken.

Wat een toevalstreffer om hem eens persoonlijk te kunnen spreken over de medische aspecten en onze en zijn visies daaromtrent. Flaterend en terzelfder tijd deprimerend was zijn opinie over onze uitrusting dat wij met onze medische post alleszins de best uitgeruste waren. Meer zelfs dat we meer apparatuur hebben dan zijn districtshospitaal! Dat leidde uiteindelijk naar verkennende gesprekken rond meer samenwerking en hij deelt onze visie dat samenwerking zich opdringt. Zo zullen wij als enige post met labfaciliteiten de andere bijspringen. Alleen de financiering - altijd en overal het meest hekelige punt - moet nog besproken en beslist worden. Een delicaat werkje voor het najaar. Belangrijk blijft dat we in de regio met onze 2 verplegers thans een volledige bezetting hebben en dat de permanentie verzekerd blijft, ook als de verplegers beurtelings extra cursussen en bijscholingen volgen of inkopen gaan doen.

Hierbij een groepsfoto van onze ontmoeting met linksvoor de dokter uit het districtshospitaal van Beni. Verder nog linksachter onze staf, zijn twee assistenten en vooraan ook rechts mijn schoonvader, broer, onszelf, schoonzuster en comitélid.

